

Racíštof 19. XII. 1935.

Vářeny' pane skrčn' řepe!

Bude nám opravdu letos o vánocích divné, když se nebudeme moci slavit jaro sborykle na nočku toho milého a povzbuděno pro naši hovor v Nosticově paláci. Patřilo to nám tak nejake Radvici našich vánoc a bylo to jenom spojeno s naší představou vánocní Prahy. Stejně, ba jistě už budeme litovat, že budeme letos závěti tě radosti našeho výk. milostivou paní a sestrou Boženkou. Byli jsme vždycky opravdu pyšni na to, že se nám dostalo té čti našeho výk. Va's ve Vášem domově. A pro mě to mělo vždycky takoví pěkné důsledky: myly' hovor a hlavně Radvorně nebo tak dobrých receptů z osvědčené Ruchyně Vaš pam' choti, jimiž jsem zdokonalila a obhájila svůj Ruchařský repertoár. A letos o to větro píjdu!

Nejdeme totiž letos na svátky do Plzeň. Váš R si včera dovolenou vybral o prázdninách a tak nám to letos být už nestojí za to se tam vypravovat. Budeme tedy - pojme' za svého manželského sami o vánocích a zde, na Slovensku. Je to konec také dle Raze roho, jak velice jsme se zde a klimatisovali a jak jsme k tomu zdyším Kraji přinutili. První leta našeho Poloniařského - jak jsme k Kalvali - pobytu by se nem bylo zde to nemozným strávit zde svátky; ale cím daleko více jsme užili, jak se zde užme doma a jak - k podivu - je nám to divné, když v tečkách čechech slyšíme Rolen sice jen sany' český hovor.

a nem' divu, že jome si zde už rozhli. Měme moc hezky' byt,
pohodlně a užitelně zařízeny', hong i. Rde lze lyžovat a konečně
i snowboard, když po ní zatočíme a tak se nám už po Čechách
nestyšská! Jome už docela Branišlaváky.

Ale porád vlastně píši jen o nás a našich rejsnech, ačkoliv byly tak
rada vzdělá, co je v Praze nového, jak je milostivé' nám se zdravím
a jak propraciuje slečna Boženka ve svém sanconím umění!

Škoda, že se všechno letos nedovídám - ale když herci a zpívavce již ro-
vadí na rok - jenže karz, běla, Endemie už rasy o rok starší!

Nymžmuž Valm, pane sekční řífe, milostivé' nám i slečnu Boženku a
sleč. Edence (jeliž ještě slečnon) už nejlepší o svátcích přejí a
uchívá Vás všecky povídavnye

Dmenclova!

Já, pane sekční řífe, se soprojuji k tomuto prání
několika rádky a přeju Vám, aby Vám Žeříšek naděhl
v Msánu do té' pokladničky, kam vždycky ní na prvého
ledna strádáte na ty naši památky, nejméně kníčku' pohlad;
Vám pak, pane sekční řífe, aby myslí za všechno nového pre-
denta měl den 36 hodin. Povídám, jak vidíte, prání' docela
slovná, ale Vás by jistě poslala. I my máme x žárov
do nového roku hnědé programy, zejména ohnicti na
Východním Slovensku jíž brady, ale o tom se jistě nesmí
nahlas mluvit, aby se to podařilo.

Tedy přijmeme' rádky a bohatého Žeříšku Vám
přejí Vás oddamý'
Mencl.